

[Bjørn Elmquist]

ger mellem udvalg, også i de kommuner, hvor udvalgene måtte være opdelt, og ved indsættelsen af § 115 b i den udformning, der er foreslået i L 150, mener vi, at vi kommer et godt stykke ad vejen.

Om vi kommer hele vejen, tør jeg ikke sige endnu. Jeg vil ikke udelukke, at der er nogle på P-siden i SSP, som føler, at det ikke er vidtgående nok, men jeg mener, at det i denne omgang er tilstrækkeligt.

Vi skal senere på dagen drøfte SSP-samarbejdet i forbindelse med det forslag, der ligger fra SF's side, så mine generelle bemærkninger om nytten af SSP-samarbejdet vil jeg gemme til den lejlighed, for der kan vist ikke være tvivl om, at det er en ordning, som er kommet for at blive, og som har hjulpet til den markante nedgang i ungdomskriminaliteten, som vi har kunnet konstatere sidste år. Heldigvis.

Til sidst et par bemærkninger om forslagens del om advokatvirksomhed. Det er jo et længe nærret ønske fra Advokatrådets side og vel også fra de fleste advokater, og jeg kunne også forestille mig fra mange klienters side, at vi får moderniseret de danske regler på dette område. Den stadig mere komplicerede lovgivning og samfundets krav om specialisering trækker i den retning, og vi er jo også på vej ind i EF's indre marked og andre former for internationalt samarbejde; så det trækker i den retning. Vi hæfter os samtidig ved, som der står på side 13 i bemærkningerne til lovforslaget, at der stadig væk skal drives advokatvirksomhed – selv om det så bliver i selskabsform – uafhængigt af interesser, der er advokatvirksomheden uvedkommende, og at det særlige tillidsforhold mellem advokat og klient skal bevares.

Advokatrådet har understreget, at udøvelse af advokatvirksomhed i selskabsform ikke vil betyde nogen begrænsning i den enkelte advokats professionsansvar samt civilretlige og strafferetlige ansvar.

Jeg synes, det er værd at få med, at den begrænsning af hæftelsen, som man taler om, når man driver noget i selskabsform, ikke går ind på disse områder. Det kan være, der var nogle, der troede, at det trak i den retning. Det er under ingen omstændigheder hensigten med forslaget.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hvis hr. Leif Hermann ønsker en kort be-

mærkning, vil jeg gerne se en markering i god tid.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg beklager, jeg ikke markerede i tilstrækkelig god tid.

Jeg vil lige sige til hr. Bjørn Elmquist, at det ikke rigtig kan nytte noget at understrege dette »kan«, det at de sociale myndigheder *kan* udlevere oplysninger til politiet. Det er jo lige præcis det, der er problemet. Det er hele kerneproblemet i selve udleveringsbestemmelsen, at det kan de nu uden at skulle benytte sig af de samtykkeregler, som forvaltningsloven tidligere stillede krav om. Det skal være lettere at komme af med de oplysninger, hvis man finder det fornødent som led i dette samarbejde.

Jeg kunne også godt tænke mig, hr. Bjørn Elmquist forholdt sig til spørgsmålet: Må disse oplysninger bruges i efterforskningen, selv om de ikke er udleveret med henblik på den? Jeg ved godt, det er et detailspørgsmål, men det er alligevel et afgørende princip, man her tager fat i, nemlig de sociale myndigheders tavshedspligt over for andre.

Hvis man så endelig ser på bemærkningerne om, at det er kun en ret og ikke nogen pligt, så står der, at man altid kan undlade videregivelse, hvis det findes betænkeligt. Hvad ligger der i det »hvis det findes betænkeligt«? I relation til hvad? I relation til systemets troværdighed over for klienterne eller hvad?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg mener, at »kan« er af afgørende betydning over for myndigheder og over for personer i myndigheden, som måtte føle sig bundet af en tavshedspligt, der var meget kategorisk udformet.

Til spørgsmål nr. 2 vil jeg sige: Nej, det må heller ikke i den situation, hr. Leif Hermann opridsede, ifølge min opfattelse bruges i efterforskningsøjemed, selv om man tilfældigt finder ud af, at det kan man godt. Det må man ikke. Sådan er min udlægning af det i hvert fald.

Det tredje spørgsmål kan jeg ikke huske, men så må hr. Leif Hermann spørge én gang til.